

Tijdschrift. Verschijnt driemaandelijks

Uitgiftekantoor 2850 BOOM 1

V.u. François Baetens, Dirkputstraat 332, 2850 BOOM

Beste vrienden,

2010 alweer goed onderweg. En wij leven ondertussen ons elfde jaar in Zimbabwe.

In Februari verjaarde Mugabe al voor de 86ste keer. De oudste en langst "regerende?" staatsman van de wereld! Ook verjaarde in de voorbije maand het afgedwongen huwelijk tussen Mugabe's partij en de oppositie die in 2008 wel de verkiezingen won maar door geweld, moorden en verkrachtingen afgestopt werd.

We vertaalden een indruk van de parochiepriester van Mbare, de Jezuiet Oscar Wermter die zonder meer verduidelijkt dat echte verandering waar zo velen op hoopten, achterwege blijft.

Armoede vreet familieleden aan.

In Mbare – Harare's oudste en meeste verwaarloosde volkswijk – wandelen dagelijks Moeder Theresa's Zusters van Liefde in hun blauwwitte habijt rond, uitkijkend naar oude, verlaten mensen waar niemand naar om kijkt. Soms vraagt zelfs het plaatselijke OCMW hen om de opname van een oude man of vrouw zonder familie. Meestal kwamen deze mensen lange tijd geleden uit Malawi of Mozambique om in Zimbabwe te werken. De zusters willen in geen geval het zorgen voor grootouders en behoeftige familieleden overnemen van de familie. Ouderen, zwakkeren, soms blinden of mensen die mentaal in de war zijn, worden aan de zusters toevertrouwd met de woorden "Ze hebben niemand die voor hen zorg draagt." "Hun man of vrouw is gestorven, de kinderen zijn het land uit of ze zijn het slachtoffer van HIV/AIDS." Maar dan dagen soms na een lang tijd toch familieleden op om hun oudere familieleden te komen bezoeken.

Waarom nemen ze hun familieleden dan niet mee naar huis om ervoor te zorgen? De Shona cultuur is toch trots op het feit dat "ouderen gerespecteerd en liefdevol verzorgd worden". Voor de Shona geen bejaardentehuizen als afvalhoop. Maar in de realiteit van vandaag worden ouders, grootouders, nonkels en tantes toch gedumpt. Moreel verval? Misschien. Allicht zijn er vandaag duidelijk economische redenen voor dit cultuurvreemd gedrag dat zo in strijd is met de tradities.

- De MURAMBATSVINA actie van de regering (grondige schoonmaak van alle illegale bouwsels en inkomengevende activiteiten) in 2005 heeft de leefruimtes van heel wat mensen en dan vooral van de "armsten" drastisch ingeperkt en vaak gewoon afgepakt. Als mensen al woonruimte overhielden, was er geen plaats meer voor grootmoe of grootva.
- Geen werk vinden en geen werk hebben is en blijft harde werkelijkheid voor bijna iedereen. Veel koppels, moeders en vaders zijn in de voorbije jaren op zoek gegaan naar werk in de buurlanden. Wie achterbleef kan met veel moeite overleven door wat straatverkoop. Er is beslist geen overschot voor ouderen en zwakkeren die beter eten en meer geneeskundige verzorging nodig hebben.

Misschien denken mensen wel dat na de gedwongen machtsdeling van februari 2009 en het stoppen van de enorme Zimbabwe dollar inflatie door het in gebruik nemen van de

Amerikaanse dollar "Zimbabwe uit het dal aan het klimmen is". Niets is minder waar. Meer werk in bedrijven, bouw enz. bleef achterwege. En wie al plannen had om weer te investeren in Zimbabwe heeft die zeker weer opgeborgen nu Mugabe's kliek heeft bekendgemaakt dat alle bedrijven verplicht meer dan 50% in handen van lokale (Afrikaanse) Zimbabwanen moeten komen. Heel veel mensen blijven overleven dank zij liefdadigheid en wat hen door familieleden in het buitenland toegestopt wordt.

Na een jaar gedwongen machtsdeling blijft het onderling gekibbel tussen de partijen voortduren. Niemand en niets kan echte verandering afdwingen zolang de Mugabe-vrienden leger en politie in handen hebben. Hij en zijn kliek voeden hun machtshonger met illegale diamanten, goud en platinum-uitvoer. Zo pas staakten de onderwijzers en leraren voor loonsverhoging. Een staking die door Mugabe aanhangers aangestookt werd. Onderwijzers vertelden dat "Als we niet meestaken, dan worden we bedreigd met aanvallen op ons gezin en onze woonruimte." (Naar een artikel van de parochiepriester van Mbare: Oscar Wermter)

Van project naar programma...

Het HIV en AIDS project ZimPATH eindigde officieel in 2009. De projectnaam bestaat niet meer, maar de manier van werken, de studenten en docenten, de mensen van het ministerie van Hoger Onderwijs waarmee het ZimPATHproject groeide, werden al in 2008 in hoge mate deel van het nieuwe VVOB programma. En vooral het ZimPATH team bleef en werkte door en breidde de bestaande inzet uit naar het werken aan kwaliteitsverbetering van het hele onderwijssysteem ten gunste van vooral kinderen en jongeren die in moeilijke omstandigheden opgroeien. De werking evolueerde van nogal wat activiteiten zelf doen naar lokale docenten steunen om het zelf te doen in hun eigen lerarenopleiding.

Zoals dat in het ontwikkelingswerk hoort, zijn hele kaften volgeschreven over wat het VVOB programma in Zimbabwe beoogt en wordt er voortdurend minutieus gemeten en gewogen of het programma echt wel werkt. Ten slotte wordt het hele programma uitgevoerd met jullie en ons belastinggeld! Als je daarover meer wil weten ga dan eens kijken naar de VVOB website, de Vlaamse www.vvob.be zowel als de Zimbabwaanse www.vvob.co.zw. Maar het programma werkt!

Verhalen van een paar mensen vertellen directer over de betekenis van het programma.

Een keerpunt in mijn leven.

Een uitnodigingsposter om lid te worden van de HIV-AIDS vriendengroep haalde Martin, eerstejaars in de lerarenopleiding te Mutare, over om lid te worden.

Een keerpunt in mijn leven, getuigt hij. " Ik zat met een boel onopgeloste vragen en onzekerheden over wat in mijn leven gebeurt, toen ik de kans kreeg om voor leraar te gaan studeren. Thuis weggaan was niet eenvoudig omdat ik getrouwd ben. Ik werkte en moest mijn vrouw en kinderen achterlaten zonder geregeld inkomen. Een jongere broer van 13 en een zus van 10 wonen bij ons, en werden net zoals mijn kinderen, sinds mijn vader stierf in 2002 en mijn moeder twee jaar later. Vorig jaar toen de jongen zijn laatste jaar lagere school deed, was hij voortdurend ziek. Zijn gehoor ging achteruit en zijn algemene conditie liet veel te wensen over. Ik ging vaak met hem naar een traditionele kruidendokter die af en toe resultaat boekte met sommige kruiden, maar serieuze gezondheidsproblemen bleven

hem achtervolgen. Het meisje, mijn zus eigenlijk, was tot vorig jaar redelijk gezond. Dan kreeg ze erg pijnlijke zweren. Alleen later leerde ik dat ze Herpes had.

Op school maakte ik enkele trainingprogramma's mee over HIV en AIDS. En ineens klaarde de mist op over mijn broertje. Zijn ziektekenen leken op wat ik met mijn ouders had meegemaakt. Niemand had ooit gezegd dat AIDS de reden was van hun sterven. Maar plotsklaps werden de puzzelstukjes een helder beeld. Toen ik naar huis ging na de training maakten we plannen met mijn broertje om getest te worden. Ook mijn zusje ging mee. Beiden testten positief voor HIV en ze begonnen meteen met de anti-retrovirale behandeling. Nu ze de medicijnen alle dagen innemen is hun gezondheidstoestand enorm verbeterd en ze kunnen nu als normale teenagers leven.

Nu maak ik me nog veel zorgen over hoe ik het hen beiden ga vertellen dat ze dragers zijn van het HIV virus en wat dat betekent voor hun toekomst. Ze denken nog dat de pillen die ze slikken hen behandelen voor de zweren en huiduitslag die ze hadden. Mijn broer moet ik nu echt gaan vertellen wat er met hem aan de hand is want hij is bijna 15, helemaal opgegroeid en geïnteresseerd in vriendinnetjes. Hij zou onbewust het virus kunnen doorgeven. Dank zij de training rond stigmatisering en discriminatie leer ik hoe ik daarover best met hen praat en hoe ik hen kan helpen om sterkte op te bouwen tegen alle vooroordelen rondom hen.

Ik heb een heleboel geleerd.

Een betere docent geworden.

Davies is docent in Bulawayo en is al jaren actief betrokken bij HIV-Aids bewustmakingswerk. Vroeger langs ZimPATH en nu ook met het VVOB programma. Sinds 2008 probeert dat programma alle betrokkenen in de onderwijswereld bewust te maken en vaardigheden aan te leren rond de noden van kinderen die om een of andere reden het moeilijk hebben.

"Zelf ben ik HIV positief. Veel studenten zijn dank zij het programma van VVOB gesterkt om serieus te worden over hun eigen leven. Ik heb zoveel voorbeelden meegemaakt van studenten die dank zij de trainingen en de vriendschap in de club geholpen zijn om te veranderen. Persoonlijk vond ik de aanpak rond "Ga verder na testen" en "Positief leven door voeding" heel belangrijk en vooral praktisch haalbaar. Zoveel kan gedaan worden met en voor elkaar als mensen goed geïnformeerd zijn en oprecht en eerlijk durven zijn met zichzelf en hun situatie.

Dank zij de groeiende openheid en het onderlinge vertrouwen bestaat er een sterke zelfhulpgroep in onze school. Iedereen, studenten en staf gelijk, kunnen lid worden, alleen het weten van je HIV situatie door te laten testen is een voorwaarde.

Ik ben ook een andere – en hopelijk betere – docent aan het worden door meer en meer bewust te worden van de kwetsbaarheid van jongeren in de moeilijke tijd waarin we leven in Zimbabwe. Ik probeer nu in de economisch harde tijden het leven van studenten niet te bemoeilijken en probeer hen bij te staan waar nodig. Zo verandert soms mijn taalgebruik in de klas want ik ben me meer bewust geworden van de negatieve effecten van sommige regels en uitspraken. Vroeger zou ik op een onvoldoende gevend proefwerk het bedreigende "Kom me zien" geschreven hebben. Nu zeg ik gewoon tijdens een gesprek dat een en ander toch beter zou kunnen en dat hulp aangeboden wordt als ze dat willen.

Het team gaat op reis.

Niet omdat we hier 10 jaar leven. Echt waar! Maar gewoon om met z'n allen een sterkere VVOB identiteit op te bouwen, worden naast de Belgische medewerkers plaatselijke VVOB teamleden en professionele partners uitgenodigd voor een werk-week in "De Duinse Polders" in Blankenberge.

Een week aan zee, een enorme kans voor de Zimbabweanen, die midden in Afrika in een land zonder kust leven ... En om dit eenmalig gebeuren maximaal uit te buiten, breien we nog een extra week aan het verblijf aan. Vooral het gewone leven zien, kennismaking met zorgverbreiding in het onderwijs, projecten bezoeken met aandacht voor de zwakkere, en meeproeven met mensen in het decor van Antwerpen, Brussel, Leuven, Mechelen. Maar ook een kans voor jullie allemaal om het team en ons te ontmoeten in BOOM op 28 april.

woensdag 28 april Ontmoetingsavond Zimbabwe

In april 2010 komt een delegatie van een tiental personen van het VVOB-programma in Zimbabwe met Mia & Michel naar België.

Na een week congressen en vergaderingen, is er tijd voor ontmoeting.

Op **woensdag 28 april** om **18u** word je verwacht in het **Feestpaleis, Col. Silvertopstraat 13 te Boom.**

We onthalen je met:

- + een **receptie**
- + een **wereldcafé** met **Mqapsi, Robert, Ambrose, Alvord, Beata** en **Michael, Michel** en **Hanne (VVOB team)**: een wereldcafé is een actieve gespreksvorm waarbij de onderwerpen zowel plezant, boeiend als belangrijk zijn (zoals dat in een café toch hoort).
- + **fairtrade en biologische hapjes**
- + **muzikaal optreden van MAZAZIK**

De avond is gratis. We zetten een mandje voor je vrijwillige bijdrage bij de uitgang.

Inschrijven is verplicht (ten laatste op 25 april) via: boudewijn.goos@pandora.be of 03 290 42 17

(De Col. Silvertopstraat is een zijstraat van de Grote Markt in Boom-Centrum, richting brug en vlakbij de bushalte. Vanaf 18u kan je er gratis parkeren)

Organisatie: Chisarai en GANZ (Gemeentelijke Adviesraad Noord- Zuid Boom)

Tot slot willen we graag heel veel mensen bedanken voor 10 jaar lang vele vormen van steun, interesse en meeleven met de mensen in Zimbabwe. Zo hebben we vele tientallen studenten kunnen helpen met het financieren van hun studie en werden heel wat projecten en initiatieven opgestart of van hoognodig kapitaal- of andere injectie voorzien.

In 2009 steunden we naast het blijvend steunen van enkele studenten

- Pamuhacha - ondersteuningsgroepen van HIV positieve volwassenen en kinderen in Chinhoyi
- Marlborough Spagnolli behandelingscentrum voor HIV positieven. Dit centrum begeleidt meer dan 1.000 mensen. Mede met uw steun kon een CD4 toestel aangekocht worden. Dat test de weerstand tegen het HIV virus en geeft zo onmisbare informatie over de infectie en wat eraan moet gebeuren.
- Kufunda dorp, een bijzonder initiatief van jongeren opgestart in begin van dit millennium op een 30 tal km van Harare. In het dorp wordt biologisch getuiniert, worden kruiden gekweekt en verwerkt, gaan kleine kinderen naar een aangepaste kleuterschool, worden vegetarische maaltijden bereid voor groepen en wordt het hele leven zo ecologisch verantwoord als mogelijk georganiseerd met uitstraling naar verschillende landelijke gebieden. Het is een trainingscentrum van onderuit opgebouwd met uitstraling tot in het buitenland.

Giften voor de Chisarai projecten kunnen met fiscale aftrekbaarheid (minimum € 30) indien gestort wordt op de rekening 000-0173311-69 van Proma vzw, Vorstlaan 199 – 1160 Brussel met als mededeling: 99 10 00 Chinhoyi (plus eventueel eigen commentaar.)

Voor giften uit het buitenland of bedragen kleiner dan € 30, kan je storten op rekening 523-0405293-05 op naam van Boudewijn Goos & François Baetens, Van Arteveldestraat 16, BE 2850 Boom. IBAN-nummer: BE96 5230 4052 9305 BIC-code: TRIOBEBB

Gelieve adreswijzigingen (e-mail en andere) door te geven aan:

boudewijn.goos@pandora.be of ☎ 03/ 290.42.17.

Je steun aan CHISARAI blijft welgekomen.

Naar jaarlijkse gewoonte organiseert de christelijke basisbeweging (CBB vzw) een solidariteitsrestaurant *Wijd & Zijd* in Puurs.

Dit jaar wordt de opbrengst verdeeld tussen projecten in Zimbabwe (Mia en Michel), India (Jeanne Devos), Malawi (Mieke Hendrickx) en de CBB zelf. Wat er te eten valt, vind je in bijgevoegde folder of op de website <http://users.telenet.be/CBB>, rubriek

Activiteiten, vervolgens rubriek **Wijd en Zijd** of rechtstreeks op

http://users.telenet.be/CBB/Wijd%20en%20Zijd/wijd_en_zijd.htm .

Inschrijven is verplicht (uiterlijk op 14 maart!) en dat kan je online via de website of door bijgevoegd formuliertje af te drukken, in te vullen en te bezorgen op één van de vermelde adressen, of via een mailtje naar fons.heirbaut; dus mogelijkheden genoeg!

Mia Goos en Michel Triest

postadres: 19 Sherwood Drive, Meyrick Park; P.O. Box M199 Mabelreign, Harare – Zimbabwe.

☎ 00 263 4 311 454 e-mail: michaelt@mweb.co.zw

Vrijdag 26 maart: Infoavond over Malawi en YOCE-project

In december-januari trok een groep onder leiding van Michel Triest en Mia Goos op reis naar Malawi.

Malawi is een rustig maar doodarm land in zuidelijk Afrika.

Behalve voor de prachtige natuur en de krachtige cultuur, was er ook veel aandacht voor ontwikkelingsprojecten. Ook het project van Mieke Hendrickx uit Wechelderzande stond op het programma. **YOCE: Youth, Orphan, Care, Education** in Sitima, een dorpje bij Zomba in Malawi.

Het heeft tot doel de ontwikkeling te verhogen door het bouwen van een school. Daarbij staan zowel opvoeding als voeding en gezondheid centraal, het ondersteunen van de relatie ouder/kind, aandacht voor de plaatselijke gemeenschap en sensibilisatie van het Westen.

De groep reizigers was erg onder de indruk van wat Mieke er realiseert en de wijze waarop: de Malawiërs krijgen zelf zoveel mogelijk verantwoordelijkheid en zeggenschap in de geleidelijke opbouw van hun gemeenschap.

Dit project is dit jaar ook één van de vier gesteunde initiatieven tijdens het Wijd & Zijdrestaurant van de CBB op 21 maart.

Op **vrijdag 26 maart** is er een **infoavond** over Malawi en het Yoce-project van Mieke Hendrickx. Om **20:00u** in het Romerohuis, Rijweg 110 B in Puurs.

Van harte welkom.